

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W SZCZECINIE

Szczecin, dnia 1 czerwca 1953 r.

Nr 4

poz. 12-15

TREŚĆ:

I. Przepisy obowiązujące

poz.

12. Uchwała Nr 28/53 Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 27 maja 1953 r. w sprawie budżetu z planu gospodarczego na rok 1953 w województwie szczecińskim.
13. Uchwała Nr 30/53 Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 28 maja 1953 r. w sprawie rozwoju lecznictwa w wojewód-

twie szczecińskim.

14. Uchwała Nr XXV/276 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 14 maja 1953 r. w sprawie przeprowadzenia jednorazowej akcji odmuszania w województwie szczecińskim.
15. Zarządzenie Zarządu Okręgowego Dróg Wodnych we Wrocławiu w sprawie służowania statków na rzece Odrze i kanale Gliwickim.

poz. 12

UCHWAŁA Nr 28/53

Wojewódzkiej Rady narodowej w Szczecinie z dn. 27 maja 1953 r. w sprawie budżetu i planu gospodarczego na rok 1953 w województwie szczecińskim

Wojewódzka Rada Narodowa w Szczecinie, po wysłuchaniu w dniu 27 maja 1953 referatu Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej o zadaniach wynikających z planu gospodarczego i budżetu na rok 1953, stwierdza:

Osiągnięcia w realizacji planu gospodarczego i budżetu w 1952 roku przyczyniły się do dalszego znacznego rozwoju przemysłu, rolnictwa, pomyślnego wykonania planów skupu i handlu, rozwoju oświaty, kultury i nauki, zdrowia i sportu, likwidacji analfabetyzmu oraz rozwoju innych działów gospodarki narodowej.

Osiągnięcia te przyczyniły się do aktywizacji niektórych zaco-fanych miast, miasteczek i gromad, do lepszego zagospodarowa-nia ziemi szczecińskiej, do zespolenia społeczeństwa wokół hasła Partii i Rządu w walce o pokój i plan 6-letni.

Program Frontu Narodowego, jednocząc wszystkie siły naro-du celem zapewnienia mu maksymalnego dobrobytu, lepszej i spo-kojniejszej przyszłości, zaktywizował rady narodowe i zespolił spo-łeczeństwo w pracy i walce o wykonanie planu.

Mimo tych osiągnięć Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że następujące braki i niedociągnięcia w pracy aparatu admini-stracyjnego rad, radnych i komisji były przyczyną niepełnego i często niejakościowego wykonania planu:

- nie wykorzystano wszystkich możliwości w zakresie uruchamia-nia nieczynnych obiektów i lokali,
- niedostateczną uwagę zwracano na szkolenie uczniów w za-wodach, których brak najbardziej daje się odczuwać na ob-szarze województwa,
- nie korzystano w pełni z możliwości uruchamiania kredytów na kapitalne remonty,
- niedostatecznie kontrolowano realizację rozdzielników masy to-warowej,
- nie wykorzystano wszystkich możliwości rozwoju życia kultural-nego, jakie plan ubiegłego roku zapewniał w domach kultury i świetlicach gromadzkich,
- nie w pełni również korzystano z możliwości zwiększenia usług przez ośrodki zdrowia, przychodnie specjalistyczne i izby po-rodowe,
- wiele jednostek gospodarczych nie wykonało planu zatrudnie-nia kobiet i nie poczyniło starań, aby tworzyć sprzyjające wa-runki do ich pracy przez otwieranie stołówek i przedszkoli przyzakładowych,

- w wielu jednostkach niedostatecznie przestrzegano zasad so-cjalistycznej dyscypliny pracy, co bezpośrednio odbijało się na ich sprawności organizacyjnej i wydajności pracy,

- plany produkcyjne i usługowe wielu jednostek zostały niewy-konane lub wykonane tylko częściowo wskutek nieterminowego opracowania dokumentacji technicznej dla inwestycji i kapi-talnych remontów.

W celu usunięcia błędów i braków oraz podniesienia na wyż-szy poziom form pracy przy realizacji planu gospodarczego i bud-żetu, Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prezydium Rad Na-rodowych, szczególnie komisję planu, budżetu i finansów oraz za-interesowane komisje radzieckie:

- do popularyzacji treści planu gospodarczego i budżetu na ze-braniach społecznych w miastach i na wsi,
- do okresowego przeprowadzenia 'szczegółowej i systematycznej analizy przebiegu realizacji planu gospodarczego i budżetu,
- do omówienia na naradach wydziałowych środków zapewnia-jących pełne wykonanie budżetu po stronie dochodów i wy-datków przy uwzględnieniu najdalej idących oszczędności i ce-łowości wydatków,
- do przyspieszenia i zapewnienia wykonania planów na bazie podejmowanych zobowiązań,
- do usprawnienia organizacji produkcji,
- do wzmocnienia dyscypliny finansowej, a zwłaszcza dyscypliny płac,
- do jak najszerzego stosowania materiałów zastępczych,
- do walki z brakoróbstwem i marnotrawstwem,
- do ujawniania i przekazywania do dyspozycji państwa wszyst-kich rezerw produkcyjnych,
- do ochrony własności socjalistycznej,
- do likwidacji przerosłów w administracji,
- do korzystania z najpotężniejszego źródła rezerw naszej go-spodarki narodowej, jakim jest współzawodnictwo pracy,
- do uzupełnienia składu rad, prezydiów rad i wydziałów na wszystkich szczeblach, co zapewni sprawne funkcjonowanie aparatu.

Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Komisje do aktyw-nego udziału w kontroli wykonywania zadań wynikających z pla-nu gospodarczego i budżetu na rok 1953 i sygnalizowania pre-zydiom rad o zauważonych niedociągnięciach i zaniedbaniach.

Prezydium Rad i Komisje, kierowane przez awangardę klasy robotniczej - Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą, wzorującą się na wielkich doświadczeniach Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, winny dołożyć wszelkich starań, by przez wykona-nie planów - potrzeby mas pracujących województwa szczeciń-skiego były coraz lepiej i szybciej zaspakajane.

Sekretarz sesji
Alojzy Kołodziej

Przewodniczący sesji
Eufemiusz Terebucha

poz. 13

UCHWAŁA Nr 30/53

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 28 maja 1953 r. w sprawie rozwoju lecznictwa w województwie szczecińskim.

Wojewódzka Rada Narodowa w Szczecinie, po rozpatrzeniu i przeanalizowaniu sprawozdania Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej ze stanu lecznictwa otwartego i zamkniętego w województwie szczecińskim – stwierdza, że na skutek troski rad narodowych, ich aktywności i inicjatywy – stan zdrowotny ludności pracującej ulega systematycznej poprawie.

Odbicie tego stanu uwidacznia się między innymi:

1. W zorganizowaniu od podstaw poprzednio nieistniejącego lecznictwa otwartego i uruchomieniu 58 przychodni podstawowych i specjalistycznych, 32 ambulatoriów przy zakładach pracy, 55 izb porodowych na wsi, licznych punktów zdrowia przy Państwowych Gospodarstwach Rolnych i spółdzielniach produkcyjnych, zorganizowaniu 9 stacji Pogotowia Ratunkowego, Stacji Krwiodawstwa, oraz szeregu innych poradni lekarskich.

2. W oddaniu do użytku nowych, odbudowanych szpitali w liczbie 14-tu, oraz sanatorium przeciwgruźliczego i prewentorium, umożliwiając przez to osiągnięcie wskaźnika w naszym województwie 5,6 łóżka na tysiąc mieszkańców.

3. W przybliżeniu kwalifikowanej pomocy lekarskiej i dentystrycznej do oddalonych ośrodków wiejskich, przez zorganizowanie ambulansów ruchomych oraz społeczno-lekarskich wyjazdów w teren.

4. W zorganizowaniu akcji profilaktycznych i sanitarno-porządkowych poprzez wojewódzką Stację Sanitarno - Epidemiologiczną oraz Powiatowe Kolumny Sanitarne.

5. W zwiększeniu ilości kadr medycznych, gdzie osiągnęliśmy stan 4,6 na 10.000 mieszkańców oraz w zasadniczej zmianie stosunku pracownika służby zdrowia do chorego poprzez wzrost świadomości i podniesienie poziomu zawodowego i ideologicznego większości pracowników służby zdrowia.

6. We wzroście przyrostu naturalnego ludności, którego wskaźnik wynosi obecnie 35,1 na tysiąc mieszkańców. Jest to wskaźnik najwyższy w kraju. W spadku śmiertelności niemowląt, w stałym zmniejszeniu się zapadalności na choroby zakaźne i społeczne.

Osiągnięcia te były możliwe dzięki troskliwej, systematycznej opiece naszej Partii, naszego Rządu Ludowego oraz dzięki pomocy Związku Radzieckiego.

Obok tych niewątpliwie dużych osiągnięć na odcinku służby zdrowia w naszym województwie, Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza cały szereg braków i niedociągnięć, a w szczególności:

1. W niewłaściwym rozmieszczeniu kadr fachowych służby zdrowia pod względem ilościowym i specjalizacji – w poszczególnych powiatach.

2. W niewykorzystaniu wszystkich możliwości podnoszenia poziomu fachowego i ideologicznego pracowników służby zdrowia.

3. W niedostatecznej jeszcze walce ze zjawiskiem biurokratyzmu i bezdusznego stosunku do chorego spotykanego u części pracowników służby zdrowia.

4. W słabym jeszcze rozwinięciu działalności zapobiegawczej i sanitarno - oświatowej.

5. W wciąż niedostatecznym wiązaniu się służby zdrowia z rosnącymi potrzebami rozwijającej się gospodarki narodowej – przemysłu i rolnictwa.

6. W niewystarczającym powiązaniu działalności służby zdrowia z masami pracującymi poprzez komisje rad narodowych, Związki Zawodowe, Polski Czerwony Krzyż i inne organizacje masowe.

7. W niezadawalającym poziomie dyscypliny i poczuciu odpowiedzialności wśród części pracowników służby zdrowia.

W trosce o zapewnienie najdogodniejszych warunków lecznictwa w woj. szczecińskim – Wojewódzka Rada Narodowa w Szczecinie uchwała:

I. Prezydium i komisje rad narodowych wszystkich stopni nawiązać walkę o właściwy stosunek do chorego ze strony pracowników służby zdrowia przez:

a) szkolenie zawodowe oraz ideologiczne kadr służby zdrowia,

b) upowszechnienie osiągnięć przodujących zakładów leczniczych i przodujących pracowników służby zdrowia,

c) udzielenie pomocy w organizowaniu współzawodnictwa zawodowego w zakładach leczniczych,

d) wnikliwe badanie skarg dotyczących działalności (zakładów i pracowników) służby zdrowia i wyciągnięcie z tych skarg wniosków zmierzających do likwidacji źródeł niedociągnięć,

e) wzmoczenie działalności kontrolnej nad stylem i formą pracy służby zdrowia, której zadaniem jest służyć ludziom pracy.

II. Prezydium rad narodowych pogłębią zapobiegawczy kierunek służby zdrowia, rozwijając działalność sanitarno-epidemiologiczną przez:

a) udzielanie pomocy Polskiemu Czerwonemu Krzyżowi i organizacjom masowym w krzewieniu oświaty sanitarnej w mieście i na wsi,

b) otoczenie opieką istniejących stacji sanitarno - epidemiologicznych i stwarzania im dogodnych warunków pracy,

c) utrwalanie i poszerzanie osiągnięć dorocznych akcji sanitarno - porządkowych drogą aktywizacji ludności,

e) nasilenie walki z alkoholizmem.

III. Prezydium i komisje rad narodowych zaostrzą walkę o ściślejsze powiązanie lecznictwa z podstawowymi procesami budownictwa socjalistycznego przez:

a) rozwój i umacnianie lecznictwa przemysłowego – ze szczególnym zwróceniem uwagi na bezpieczeństwo i higienę pracy, zapobieganie i zwalczanie chorób zawodowych, roztoczenie opieki nad pracującymi kobietami i młodocianymi oraz szkolenie lekarzy przemysłowych,

b) nasilenie kontroli udzielanych zwolnień chorobowych,

c) zapewnienie placówkom służby zdrowia na wsi odpowiednich podstaw materialnych (lokal, opał, utrzymanie czystości, sprzęt gospodarczy itd.),

d) rozwijanie ruchu łączności miasta ze wsią w dziedzinie lecznictwa,

e) wyjaśnianie zarządom i członkom spółdzielni produkcyjnych o celowości organizowania sezonowych żłobków wiejskich, udzielenie w tym zakresie pomocy i czuwania nad ich działalnością,

f) czuwanie nad dostarczaniem przez PGR środków lokomocji do przewozu lekarzy oraz nad realizacją kredytów przeznaczonych w planach PGR na cele lecznicze i sanitarne.

IV. Prezydium i Komisje rad narodowych w ściślejszej współpracy ze Związkiem Pracowników Służby Zdrowia i organizacjami masowymi podniosą sprawność organizacyjną działalności służby zdrowia, zaostrzą dyscyplinę i wzmocnią czujność w środowisku pracowników służby zdrowia przez:

a) odpowiednie typowanie i właściwy dobór kandydatów na kierownicze stanowiska w aparacie służby zdrowia,

b) organizowanie porad produkcyjnych w zakładach leczniczych z udziałem przedstawicieli chorych,

c) wzmoczenie troski o mienie społeczne i podjęcie energicznej walki z nadużyciami i marnotrawstwem.

V. Mając na uwadze specyficzny charakter pracy służby zdrowia – prezydium rad narodowych wszystkich stopni zwiększą opiekę nad warunkami bytowo-socjalnymi kadr fachowych służby zdrowia przez dostarczenie przede wszystkim odpowiednich mieszkań.

VI. Komisje Zdrowia powiatowych rad narodowych oraz Komisja Zdrowia Wojewódzkiej Rady Narodowej przeprowadzą rokrocznie – w miesiącu kwietniu i październiku każdego roku – kontrolę realizacji planów gospodarczych i budżetów zakładów służby zdrowia na własnym terenie, a prezydium właściwych rad narodowych rozpatrzą wnioski pokontrolne komisji najpóźniej w ciągu czternastu dni od daty kontroli.

Z przebiegu wykonania niniejszej uchwały, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej złoży sprawozdanie na sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej w listopadzie 1953 roku.

Sekretarz sesji
Alojzy Kołodziej

Przewodniczący sesji
Eufemiusz Terebucha

poz. 14

UCHWAŁA

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
Nr XXV/276 z dnia 14 maja 1953 r.

w sprawie przeprowadzenia jednorazowej akcji odmuszania
w województwie szczecińskim.

Na podstawie art. 16 ustawy o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. URP Nr 14 poz. 130) oraz art. 10 pkt. e ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. (Dz. URP Nr 27 poz. 198) o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza przeprowadzenie w okresie od 15 maja do 15 sierpnia 1953 r. jednorazowej akcji odmuszania i postanawia co następuje:

§ 1. Akcją odmuszania objęte zostaną lokale i pomieszczenia położone na obszarach miast województwa szczecińskiego, a w szczególności:

a) szpitale, sanatoria, prewentoria, przychodnie, szkoły, przedszkola, internaty, żłobki i inne zakłady dla młodzieży i dzieci,

b) miejsca wyrobu i obiegu artykułów żywnościowych, jak: stołówki, zakłady gastronomiczne, mleczarnie, zlewnie i rozlewnie mleka, bary mleczne, rzeźnie, masarnie i sklepy z artykułami żywnościowymi,

c) hotele robotnicze i zakłady przemysłu hotelarskiego,

d) stajnie, obory i szalety publiczne,

e) inne obszary i obiekty wytypowane ze względu na warunki lokalne przez Prezydium Miejskich Rad Narodowych.

§ 2. Odmuszanie przeprowadzi odpłatnie, według cennika zatwierzonego przez Ministra Zdrowia, przedsiębiorstwo państwowe „Derodinsekcja” Okręgowy Zakład Nr 2 w Poznaniu ul. Wrocławskiej 21.

§ 3. Koszt odmuszania ponoszą użytkownicy obiektów poddanych odmuszaniu.

§ 4. Winni przeciwdziałaniu akcji odmuszania podlegają w myśl art. 22 ust. 1 powyższej ustawy karze pracy poprawczej do 3-ch miesięcy lub grzywny do 3.000 zł, jeżeli za czyn ten nie grozi kara surowsza.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej Szczecinie.

Za Prezydium Rady Narodowej

Karol Roszkiewicz
Sekretarz Prezydium

Leon Szechter
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

poz. 15

ZARZĄDZENIE

Zarządu Okręgowego Dróg Wodnych we Wrocławiu
z dnia 21. I. 1953

w sprawie śluzowania statków na rzece Odrze i kanale Gliwickim

Na podstawie § 78, pkt. 11, zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 10 września 1952 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Mon. Pol. Nr-A-87 z 1952 r. poz. 1368) Zarząd Okręgowy Dróg Wodnych we Wrocławiu wprowadza następujący regulamin śluzowania na rz. Odrze i kanale Gliwickim:

1. Statek, zbliżający się do kanału śluzowego winien oznajmić swe przybycie sygnałem dźwiękowym (jeden długi dźwięk) na 5 minut przed wejściem do kanału.

2. Statkom nie wolno bez zgody dyżurnego ruchu na śluzie zbliżać się na bliższą odległość niż 100 m, ani ustawiać się w sposób utrudniający ruch innych statków.

3. Dyżurny ruchu na śluzie decyduje kiedy statek może wjechać do komory śluzowej. Statek może wjechać do komory śluzowej dopiero po ustawieniu na śluzie sygnału na otwarcie śluzy (Znak Nr 15).

4. W wypadku zamkniętego wjazdu do śluzy (Znak Nr 13) statek, po oddaniu sygnału dźwiękowego (trzy krótkie dźwięki), winien zatrzymać się w kanale śluzowym po prawej stronie śluzy w kolejności za znajdującymi się w kanale statkami.

5. W czasie przebywania statku w komorze śluzowej lub na kanałach śluzowych, kierownicy statków muszą podporządkować się dyżurnemu ruchowi na śluzie.

6. W czasie postoju w kanale śluzowym, statek winien być przycumowany w sposób zapewniający całkowite bezpieczeństwo ruchu na szlaku.

7. Śluzowanie statków w zasadzie odbywa się według kolejności przybycia do śluzy z wyjątkiem:

a) statków ratowniczych,

b) statków wiozących komisję wyższych władz państwowych,

c) statków pasażerskich linii żeglownych.

Dyżurny ruchu na śluzie może wyjątkowo zmienić kolejność śluzowania, jeżeli tego wymaga ciągłość lub bezpieczeństwo ruchu na drodze wodnej.

8. Kierownik statku lub pociągu holowniczego obowiązany jest zgłosić przed lub w czasie śluzowania dyżurnemu ruchowi na śluzie dane dotyczące śluzowych jednostek, celem wpisania ich do dziennika ruchu na śluzie.

9. Do dziennika ruchu na śluzie zapisuje się:

a) nazwa wzgl. numer rejestr. statku,

b) nazwa przedsiębiorstwa,

c) tonaż rejestr. dla jednostek bez własnego napędu lub maszyny w k. m. dla jednostek z własnym napędem,

d) kierunek ruchu (w górę, w dół),

e) adnotacje w sprawie opłat za śluzowanie (ryczałtem wzgl. Nr kwitu i suma o ile opłata została pobrana na miejscu).

10. Wjazd statku, z kanału do śluzy, może nastąpić z zachowaniem przewidzianej kolejności, dopiero po ukazaniu się sygnału otwarcia śluzy. (Znak Nr 15). Wszystkie statki powinny wjeżdżać do śluzy i wyjeżdżać z niej zupełnie wolno.

Statki żaglowe winny opuszczać żagle co najmniej w odległości 200 m przed śluzą.

11. Przed wjazdem statku do śluzy powinny być usunięte wszelkie przedmioty wystające poza burtą statku, jak: kotwice, wiosła, bosaki, pomosty do schodzenia itp.

12. Statki o nieodpowiednich wymiarach lub zbyt wielkim zanurzeniu nie mogą być wpuszczane do śluzy.

Statki i łodzie z burtochronami żelaznymi lub drewnianymi obitymi żelazem, mogą być wpuszczane do śluzy jedynie po zaopatrzeniu z zewnątrz obu burt w podłużne liny o dostatecznej mocy lub w odbijaki z drzewa, korka lub lin, wymieszczone za burty.

13. Statki lub łodzie załadowane materiałami wybuchowymi nie mogą być śluzowane łącznie z innymi statkami lub łodziami.

14. Podczas śluzowania statki winny być odpowiednio mocno przycumowane. Odległość pomiędzy burtami jednostek znajdujących się w komorze winna być nie mniejsza niż 10 cm.

W czasie śluzowania, na statkach winna się znajdować pełna załoga. Maszyny statków podczas pobytu w śluzie winny być zatrzymane. Śluzowanie statków winno się odbywać z zachowaniem należytej ostrożności celem uniknięcia uderzeń o wrota i ściany śluzy.

15. Dyżurni ruchu na służbie przed wpuszczeniem do komory śluzowej lub wypuszczeniem wody z komory, winni uprzednio stwierdzić należyte zacumowanie statków. Do obowiązków obsługi należy m. in. udzielanie pomocy śluzowanym obiektom przez przyjmowanie cum oraz w wypadku konieczności zarzucenia cum na pał cumowy, znajdujący się na górze ścian komory śluzowej.

Wprowadzanie i wyprowadzanie statków przez obręb śluzy należy do obowiązku załogi statków

16. Statki o pow. do 20 m kw. włącznie oraz statki i łodzie sportowe i rybackie, bez względu na ich powierzchnię, mogą być śluzowane jedynie przy sposobności śluzowania innych statków, o ile nie jest połączone ze szkodą dla ogólnego ruchu. Przenoszenie wymienionych wyżej statków i łodzi przez teren śluzy może się odbywać tylko za zgodą organów nadzorczych, w sposób i miejscu w tym celu przewidzianym.

17. Podczas śluzowania nie mogą być dokonywane na statkach znajdujących się w komorze żadne naprawy, które mogłyby spowodować przedłużenie pobytu w komorze.

18. Wyjazd statków z komory winien następować niezwłocznie po otwarciu wrót i podaniu przez dyżurnego ruchu na służbie sygnału do odjazdu. Wyjazd statków z komory i kanału śluzowego winien odbywać się ostrożnie i zupełnie wolno.

Odejście statków na żądanie kierownika statku, dyżurny ruchu na służbie zgłasza telefonicznie do następnej śluzy.

19. W razie potrzeby zatrzymania się po przejściu śluzy, statek po oddaniu sygnału dźwiękowego (trzy krótkie dźwięki) zajmuje miejsce w kanale po prawej stronie jazdy, pozostawiając wolny przejazd środkiem kanału.

W czasie postoju statki winny być przycumowane w sposób zapewniający całkowite bezpieczeństwo na statku.

20. Winni niestosowania się do postanowień niniejszego regulaminu będą pociągani do odpowiedzialności z art. 15 — ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. URP Nr 26, z 1952 r., poz. 182).

DYREKTOR
inż. St. Bobolewski

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium W.R.N. — Szczecin, Wały Chrobrego 4.
Redakcja i Administracja: pokój 267 (II piętro).

Warunki prenumeraty oraz cennik ogłoszeń:

O D B I O R C A:

Prenumerata roczna 1 egz. — 18 zł.
Prenumerata półroczna 1 egz. — 10 zł.

Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku — 0,90 zł., przy większej ilości druku o 0,30 zł. więcej od każdej strony drukowanej.

Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów — ryczałt 9 zł.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia uiszczać z góry na konto PKO Nr X-4666/431 Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej.